Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26098
Copyright: Admont, Benediktinerstift

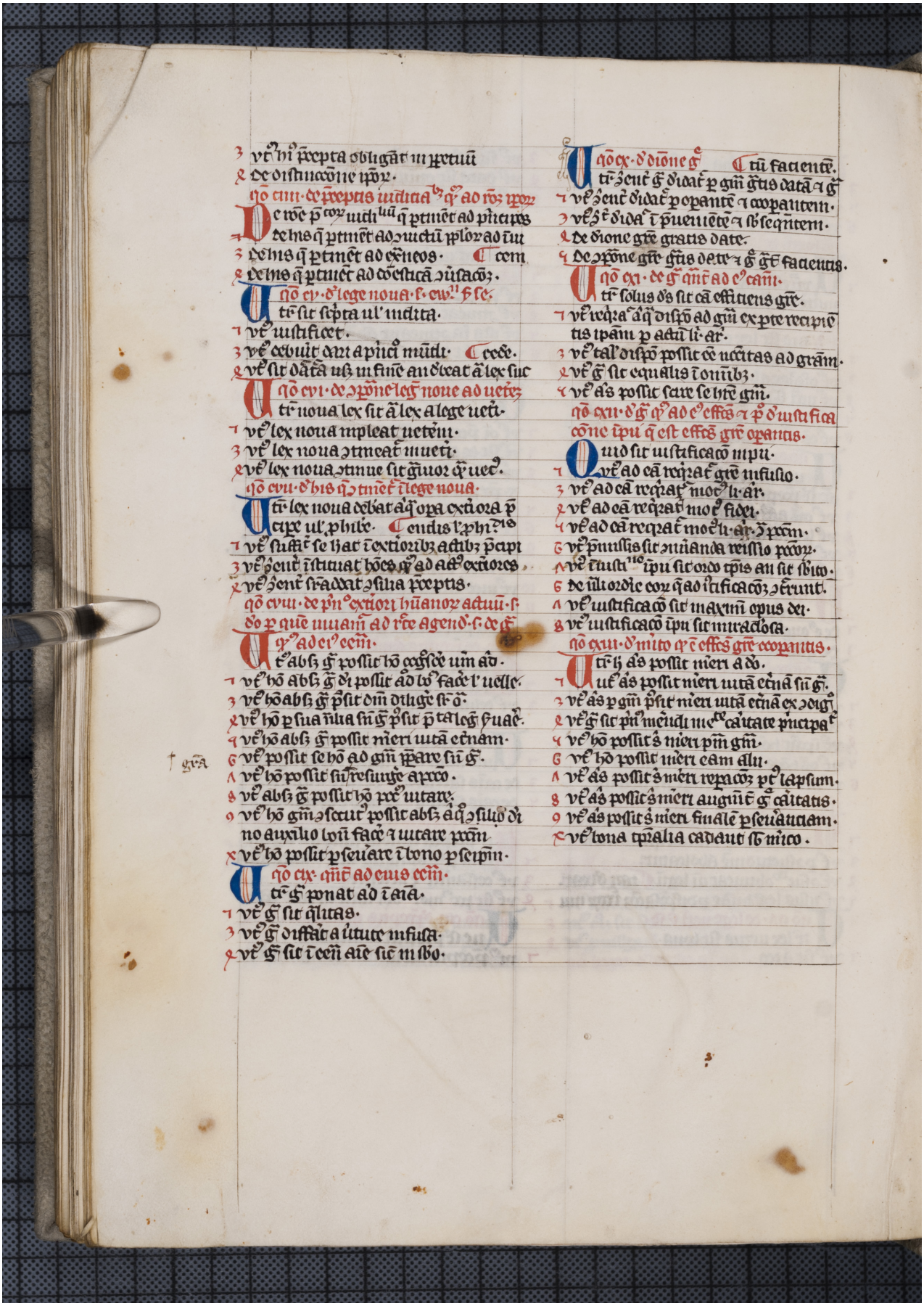

3 vt̃ hi p̃cepta obligãt in ꝑpetuũ
4 de distinctõne ipsꝰ.
Qõ cviii. de ꝓceptis iudicialib⁹ q̃ ad rõ̃ ipsꝰ
De ꝓceptis p̃ cor̃ iudicialib⁹ q̃ pertinẽt ad principes
1 de his q̃ pertinẽt ad ꝯiuetũ plorũ ad ĩtu
3 de his q̃ pertinẽt ad extraneos. ¶ cem
4 de his q̃ pertinẽt ad cõcletũ iustãcõis.
Qõ cix. d̃ lege noua. s. cui⁹ ꝓ sc.
Utr̃ sit scripta ul' indita.
1 vt̃ iustificet.
3 vt̃ debuit dari a principio mundi. ¶ ccc.
4 vt̃ sit data usq; in finẽ an dicat ã lex suc
Qõ cx. de ꝓpõne legis noue ad ueterẽ
Utr̃ noua lex sit ã lex a lege ueteri.
1 vt̃ lex noua impleat ueterẽ.
3 vt̃ lex noua ꝯtineat in ueteri.
4 vt̃ lex noua ꝯtinue sit ꝑiuor q̃ ueter.
Qõ cxi. d̃ his q̃ ꝯtinẽt ĩ lege noua.
Utr̃ lex noua debat ad q̃ opa exterioꝛa p̃
cipe ul' prohibẽ. ¶ endis l'phi.ꝰ
1 vt̃ sufficat se ipsa ad exterioꝛ actib; p̃cepti
3 vt̃ deuet instituat hões q̃ ad ad exteriores
4 vt̃ deuet sufficiat ꝯsilia p̃ceptis.
Qõ cxii. de pn̄ exteriori hũanor actuũ. s.
do p quẽ inuitam ad rẽ agend. s. de ꝓ
Q̃ ad eiꝰ ccem.
Utr̃ abstinẽtia possit hõ cogi sc̃ ĩ ad.
1 vt̃ hõ abstinẽtia possit ad hoc facere l' nolle.
3 vt̃ hõ abstinẽtia possit dm̃ diligẽ sicut.
4 vt̃ hõ p sua iusta sũ ꝓsit p̃ta legis suae.
4 vt̃ hõ abstinẽtia possit mereri uitã eternam.
6 vt̃ possit se hõ ad gr̃m ꝑare sui ꝓ.
7 vt̃ hõ possit sui resurgẽ a peccto.
8 vt̃ abstinẽtia possit hõ pcẽ uitare.
9 vt̃ hõ gr̃m ꝯsecuti possit abstinẽtia ad q̃ ꝯsilio di
no auxilio hoi facere ꝯ uitare pcm.
10 vt̃ hõ possit pseuerare ĩ bono p sepm.
Qõ cxi. q̃ ad eius ccem.
Utr̃ ꝓ ponat ad ĩtentã.
1 vt̃ ꝓ sit q̃litas.
3 vt̃ ꝓ differat a uirtute infusa.
4 vt̃ ꝓ sit ĩ ccem ad sic in sbo.

Qõ cxii. d̃ dione ꝓ. ¶ tũ facientẽ.
Utr̃ deuet ꝓ dari p gr̃m ꝓtus data ꝯ ꝓ
1 vt̃ deuet dari p opantẽ ꝯ cooperantem.
3 vt̃ det dari ĩ puenientẽ ꝯ sbsequentem.
4 de dione gr̃e gratis date.
5 de ꝓpõne gr̃e ꝓtus de ꝯ ꝓ ꝓ facientis.
Qõ cxiii. de ꝓ q̃ ad ad eam.
Utr̃ solus ds sit cã efficiens gr̃e.
1 vt̃ requiratur ad q̃ dispo ad gr̃m ex pte recipiẽ
tis ipsam p actũ li. ar.
3 vt̃ tal' dispo possit esse necessitas ad gr̃am.
4 vt̃ ꝓ sit equalis ĩ omnib;.
5 vt̃ ds possit facere se hẽre gr̃m.
Qõ cxiv. d̃ ꝓ q̃ ad effectũ ꝯ p d̃ iustificaõne ipsꝰ q̃ est effectus gr̃e operantis.
Quid sit iustificacõ impi.
1 vt̃ ad eã requiratur motus fidei.
3 vt̃ ad eã requiratur motus li. ar.
4 vt̃ ad eã requiratur motus fidei.
5 vt̃ ad eã requiratur motus li. ar. ꝯ pcm.
6 vt̃ peccatis sit mutanda remissio pcti.
7 vt̃ iustitia ipsꝰ sit ordo tpis an sit sbito.
6 de iusti ordine cor̃ q̃ ad iustificacõ ꝯ fruunt.
7 vt̃ iustificacõ sit maximũ opus dei.
8 vt̃ iustificacõ ipsꝰ sit miraculosa.
Qõ cxiv. d̃ merito q̃ ex effectũ gr̃e operantis.
Utr̃ ds possit mereri a dõ.
1 Quid ds possit mereri uitã eternã sui ꝓ.
2 vt̃ ds p gr̃m possit mereri uitã eternã ex ꝯdigno.
4 vt̃ ꝓ sit pn̄ meriti mediante caritate principali.
4 vt̃ hõ possit ds mereri pm̄ gr̃m.
6 vt̃ hõ possit mereri eam alii.
7 vt̃ ds possit ds mereri reparacõ pt̃ lapsum.
8 vt̃ ds possit ds mereri augmẽtũ ꝓ caritatis.
9 vt̃ ds possit ds mereri finale pseuerantiam.
10 vt̃ bona tpalia cadant sb merito.

† gr̃a